

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS
2006 m. spalio 5 d. *

Byloje C-312/04

dėl pagal EB 226 straipsnį 2004 m. liepos 23 d. pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų
neįvykdymo

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama G. Wilms ir A. Weimar, nurodžiusi
adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Nyderlandų Karalystę, atstovaujamą H. G. Sevenster ir J. G. M. van Bakel,

atsakovę,

* Proceso kalba: olandų.

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann, teisėjai K. Schiemann, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues (pranešėjas) ir E. Levits,

generalinė advokatė C. Stix-Hackl,
kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinės advokatės nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Savo ieškiniu Europos Bendrijų Komisija prašo Teisingumo Teismo pripažinti, kad:

- iki 1992 m. sausio 1 d. daugeliu atvejų, kai buvo daroma prielaida dėl pažeidimų, susijusių su vežimu su TIR knygelėmis, su deramu rūpestingumu nesiėmusi priemonių, būtinų tam, kad greitai būtų nustatyta Bendrijoms priklausanti nuosavų išteklių suma,

- nuo 1992 m. sausio 1 d. iki 1994 m. pradžios daugeliu atvejų, kai buvo daroma prielaida dėl pažeidimų, susijusių su vežimu su TIR knygelėmis, pavėluotai nustačiusi Bendrijoms priklausantią nuosavų išteklių sumą ir dėl to pavėluotai juos pervedusi Komisijai,

- atsisakiusi sumokėti su tuo susijusius delspinigius,

Nyderlandų Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal 1989 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamento (EEB, Euratomas) Nr. 1552/89, įgyvendinančio Sprendimą 88/376/EEB, Euratomas dėl Bendrijų nuosavų išteklių sistemos (OL L 155, p. 1), 2 straipsnio 1 dalį, 6 straipsnio 2 dalį, 10 straipsnio 1 dalį ir 11 straipsnį.

Teisinis pagrindas

TIR konvencija

- 2 Muitinės konvencija dėl tarptautinio krovinių gabenimo su TIR knygelėmis (toliau – TIR konvencija) buvo pasirašyta Ženevoje (Šveicarija) 1975 m. lapkričio 14 dieną. Nyderlandų Karalystė, kaip ir Europos bendrija, kuri patvirtino minėtą konvenciją 1978 m. liepos 25 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 2112/78 (OL L 252, p. 1), yra šios konvencijos šalys. Minėta konvencija Bendrijoje įsigaliojo 1983 m. birželio 20 dieną (OL L 31, p. 13).

- 3 TIR konvencija, be kita ko, numato, kad už krovinius, vežamus pagal šioje konvencijoje įtvirtintą TIR procedūrą, nereikalaujama mokėti importo ar eksporto muitų ir mokesčių arba pateikti užstato tarpinėse muitinės įstaigose.

- 4 Norint taikyti šias lengvatas, TIR konvencija reikalauja, kad kroviniai būtų vežami naudojant bendrą dokumentą, t. y. TIR knygelę, kuri skirta operacijos teisėtumui kontroliuoti. Ši konvencija taip pat reikalauja, kad transporto operacijos būtų atliekamos garantuojant Susitariančiųjų Šalių pagal jos 6 straipsnio nuostatas patvirtintoms asociacijoms.

- 5 TIR konvencijos 6 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Kiekviena Susitariančioji Šalis gali suteikti asociacijoms teisę tiesiogiai arba per atitinkamas asociacijas išduoti TIR knygeles ir būti garantais, jei laikomasi jos nustatytų sąlygų ir garantijų.“

- 6 TIR knygelę sudaro lapų komplektai, sudaryti iš atplėšiamojo lapo Nr. 1 ir atplėšiamojo lapo Nr. 2 su atitinkamomis šaknelėmis, ant kurių surašyta visa būtina informacija. Atplėšiamųjų lapų pora naudojama kertant kiekvieną teritoriją. Transporto operacijos pradžioje šaknelė Nr. 1 paliekama išvykimo muitinės įstaigoje; įforminimas atliekamas, kai iš toje pačioje valstybėje esančios muitinės įstaigos, per kurią krovinyms palieka šią muitų teritoriją, sugrįžta šaknelė Nr. 2. Ši procedūra kartojama kiekvieną kartą kertant valstybės teritoriją, naudojant skirtingas poras atplėšiamųjų lapų, esančių toje pačioje knygelėje.

- 7 TIR knygeles spausdina ir platina Tarptautinė kelių transporto sąjunga (*International Road Transport Union*, toliau – IRU), įsteigta Ženevoje. Naudotojams knygeles išduoda Susitariančiųjų Šalių administracijos įgaliota kiekvienos valstybės garantuojančioji asociacija. TIR knygelę išduoda išvykimo valstybės garantuojančioji asociacija, pateiktą garantiją užtikrina IRU ir Šveicarijoje įsikūrusių draudikų grupė.
- 8 TIR konvencijos 8 straipsnyje nustatyta:

„1. Garantuojanti asociacija įsipareigoja sumokėti importo ir eksporto muitus bei mokesčius, taip pat delspinigius, kurie priskaičiuojami pagal šalies, kurioje buvo nustatytas su TIR operacija susijęs pažeidimas, muitinės įstatymus ir kitus teisės aktus. Garantuojanti asociacija ir asmenys, kurie turi sumokėti pirmiau minėtas sumas, už jų sumokėjimą atsako solidariai.

2. Jeigu Susitariančiosios Šalies įstatymuose ir kituose teisės aktuose importo ir eksporto muitų bei mokesčių mokėjimas, kaip numatyta šio straipsnio 1 dalyje, nenumatytas, garantuojanti asociacija įsipareigoja tomis pačiomis sąlygomis sumokėti sumą, lygią importo ir eksporto muitų bei mokesčių sumai, įskaitant galimus delspinigius.

3. Kiekviena Susitariančioji Šalis nustato didžiausią sumą, kurios gali būti reikalaujama iš garantuojančios asociacijos už kiekvieną TIR knygelę remiantis šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatomis.

4. Garantuojanti asociacija tampa atsakinga šalies, kurioje yra išvykimo muitinės įstaiga, valdžios institucijoms nuo tada, kai ta muitinės įstaiga priima TIR knygelę.

Kitose šalyse, per kurių teritoriją kroviniai vežami pagal TIR procedūrą, minėta atsakomybė prasideda nuo tada, kai krovinyms importuojamas <...>.

5. Garantuojanti asociacija atsako ne tik už prekes, išvardytas TIR knygelėje, bet ir už visas prekes, kurios TIR knygelėje nenurodytos, bet yra užplombuotoje transporto priemonės dalyje arba užplombuotame konteineryje. Už jokiais kitas prekes garantuojanti asociacija neatsako.

6. Nustatant šio straipsnio 1 ir 2 dalyse minėtus muitus ir mokesčius laikoma, kad TIR knygelėje pateikti duomenys apie prekes yra teisingi, jei nėra pagrindo manyti kitaip.

7. Kai šio straipsnio 1 ir 2 dalyse minimos sumos tampa mokėtinos, kompetentingos institucijos, prieš pateikdamos reikalavimą garantuojančiai asociacijai, pirmiausia reikalauja, jei įmanoma, kad jas sumokėtų tiesiogiai už jų mokėjimą atsakingas asmuo ar asmenys.“

9 Pagal TIR konvencijos 11 straipsnį:

„1. Jeigu TIR knygelė nebuvo įforminta arba buvo įforminta su išlygomis, kompetentingos institucijos neturi teisės reikalauti, kad garantuojanti asociacija sumokėtų 8 straipsnio 1 ir 2 dalyse minimas sumas, jeigu per metus nuo TIR knygelės priėmimo šioje muitinėje dienos jos raštu nepranešė garantuojančiai asociacijai, kad TIR knygelė nebuvo įforminta arba buvo įforminta su išlygomis. Ši nuostata taikoma ir tada, kai įforminimo patvirtinimas buvo gautas netinkamu arba apgaulės būdu, tokiu atveju nustatant dvejų metų terminą.

2. Reikalavimas sumokėti 8 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytas sumas garantuojančiai asociacijai gali būti pateikiamas ne anksčiau kaip po trijų mėnesių nuo tos dienos, kai šiai asociacijai pranešama, kad TIR knygelė nebuvo įforminta, buvo įforminta su išlygomis arba kad įforminimo patvirtinimas buvo gautas netinkamu ar apgaulės būdu, ir ne vėliau kaip per dvejus metus nuo tos dienos. Tačiau tais atvejais, kurie per pirmiau minėtą dvejų metų laikotarpį tampa teismo nagrinėjimo objektais, mokėjimo reikalavimai pateikiami per vienerius metus nuo tos dienos, nuo kurios pradedami vykdyti teismo sprendimai.

3. Reikalaujamą sumą garantuojančios asociacijos privalo sumokėti per tris mėnesius nuo tos dienos, kai buvo gautas reikalavimas sumokėti. Sumokėtos sumos asociacijai grąžinamos, jei per dvejus metus nuo tos dienos, kai buvo pateiktas reikalavimas, pateikiami muitinei priimtini įrodymai, kad atitinkama transporto operacija buvo atlikta be pažeidimų.“

Bendrijos muitų teisės aktai

- 10 1991 m. kovo 21 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 719/91 dėl TIR knygelių ir ATA knygelių naudojimo Bendrijoje kaip tranzito dokumentų (OL L 78, p. 6), pagal jo redakciją, galiojusią nuo 1992 m. sausio 1 d. iki 1993 m. gruodžio 31 d., 10 straipsnyje nustatyta:

„1. Šis straipsnis taikomas nepažeidžiant specialiųjų TIR ir ATA konvencijų nuostatų, susijusių su garantuojančiųjų asociacijų prievolėmis, atsirandančiomis TIR arba ATA knygelių naudojimo atvejais.

2. Jeigu nustatoma, kad tam tikroje valstybėje narėje buvo padarytas transporto operacijos, kuri buvo atliekama su TIR knygele, tranzito operacijos, kuri buvo atliekama su ATA knygele, arba su kuria nors iš šių operacijų susijęs pažeidimas arba nusižengimas, ta valstybė narė išieško mokėtinus muitus ir kitus privalomuosius mokėjimus vadovaudamasi Bendrijos arba nacionalinėmis nuostatomis, be to, tai nekludo iškelti baudžiamąsias bylas.

3. Jeigu neįmanoma nustatyti teritorijos, kurioje buvo padarytas pažeidimas arba nusižengimas, laikoma, kad toks pažeidimas arba nusižengimas buvo padarytas toje valstybėje narėje, kurioje jis buvo išaiškintas, išskyrus atvejus, kai per terminą, kuris dar bus nustatytas, pateikiami muitinei priimtini įrodymai, iš kurių įmanoma nustatyti, kad operacija buvo atlikta be pažeidimų arba nustatyti faktinę pažeidimo arba nusižengimo padarymo vietą.

<...>“

- 11 Pagal 1991 m. birželio 12 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 1593/91, nustatančio Tarybos reglamento Nr. 719/91 įgyvendinimo taisykles (OL L 148, p. 11), pagal jo redakciją, taip pat galiojusią nuo 1992 m. sausio 1 d. iki 1993 m. gruodžio 31 d., 2 straipsnį:

„1. Jeigu nustatoma, kad buvo padarytas transporto operacijos, kuri buvo atliekama su TIR knygele, tranzito operacijos, kuri buvo atliekama su ATA knygele, arba su kuria nors iš šių operacijų susijęs pažeidimas arba nusižengimas, muitinė, atsižvelgiant į konkretų atvejį, per laiką, nustatytą TIR konvencijos 11 straipsnio 1 dalyje arba ATA konvencijos 6 straipsnio 4 dalyje, informuoja apie tai TIR knygelės arba ATA knygelės turėtoją ir garantuojančiąją asociaciją.

2. Įrodymai, kad operacija, vykdyta gabenant prekes su TIR knygele arba ATA knygele, buvo atlikta be pažeidimų Reglamento (EEB) Nr. 719/91 10 straipsnio trečiosios pastraipos prasme, turi būti pateikti, atsižvelgiant į konkretų atvejį, per laiką, nustatytą TIR konvencijos 11 straipsnio 2 dalyje arba ATA konvencijos 7 straipsnio 1 ir 2 dalyse“. (Pataisytas vertimas)

- 12 Reglamento Nr. 719/91 10 straipsnio 1 ir 2 dalys ir Reglamento Nr. 1593/91 2 straipsnio 1 ir 2 dalys nuo 1994 m. sausio 1 d. buvo pakeistos atitinkamai 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, p. 1, toliau – Įgyvendinimo reglamentas), 454 straipsnio 1 ir 2 dalimis bei 455 straipsnio 1 ir 2 dalimis, kurių turinys praktiškai sutampa.

- 13 Pagal Įgyvendinimo reglamento 457 straipsnį:

„Taikant TIR konvencijos 8 straipsnio 4 dalį, kai prekių siunta įvežama į Bendrijos muitų teritoriją arba pradedama gabenti iš išvykimo muitinės įstaigos, esančios Bendrijos muitų teritorijoje, garantuojančioji asociacija tampa atsakinga kiekvienos valstybės narės, į kurios teritoriją įvežama su TIR knygele gabenama prekių siunta, muitinei ir yra atsakinga tol, kol prekių siunta atgabenama į vietą, per kurią ji išvežama iš Bendrijos muitų teritorijos, arba į toje teritorijoje esančią paskirties muitinės įstaigą.“

Nuosavų Bendrijų išteklių sistema

- 14 Reglamento Nr. 1552/89 I antraštinėje dalyje „Bendrosios nuostatos“ esantis 2 straipsnis numato:

„1. Pagal šį reglamentą Bendrijoms priklausanti nuosavų išteklių, nurodytų Sprendimo 88/376/EB, Euratomas 2 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose, suma nustatoma iš karto, kai kompetentingos valstybės narės institucijos praneša skolininkui apie mokėtinus mokesčius. Pranešimas pateikiamas iš karto, kai nustatomas skolininkas ir kompetentingos administracijos institucijos gali apskaičiuoti mokesčio dydį, laikydamosi visų šioje srityje taikomų Bendrijos teisės nuostatų.

<...>“ (Neoficialus vertimas)

- 15 Reglamento Nr. 1552/89 3 straipsnio, patenkančio į tą pačią I antraštinę dalį, pirmojoje ir antrojoje pastraipose nustatyta:

„Valstybės narės imasi visų tinkamų priemonių, kad užtikrintų nuosavų išteklių nustatymo ir pervedimo pagrindžiančių dokumentų saugojimą bent jau trejus kalendorinius metus, skaičiuojant nuo metų, už kuriuos tie dokumentai pateikiami, pabaigos.

Jei nacionalinei administracijos valdžios institucijai – vienai ar kartu su Komisija – patikrinus pagrindžiančius dokumentus dėl nustatymo paaiškėja, kad reikia daryti

pataisą, minėtieji dokumentai saugomi ilgiau nei šio straipsnio pirmoje dalyje nustatytas terminas, kurio reikia tokiai pataisai padaryti ir patikrinti.“ (Neoficialus vertimas)

- 16 Reglamento Nr. 1552/89 II antraštinėje dalyje „Nuosavų išteklių sąskaitos“ esančio 6 straipsnio 1 dalis ir 2 dalies a ir b punktuose nustatyta:

„1. Nuosavų išteklių sąskaitos atidaromos kiekvienos valstybės narės Ižde arba kiekvienos valstybės narės paskirtoje įstaigoje ir suskirstomos pagal išteklių rūšį.

2. a) Pagal 2 straipsnį nustatytos sumos, laikantis šios dalies b punkto reikalavimų, įskaitomos į sąskaitas (paprastai vadinamas „A sąskaita“) ne vėliau kaip pirmąją darbo dieną po devynioliktos antrojo mėnesio, einančio po mėnesio, per kurį buvo nustatyta nuosavų išteklių suma, dienos.

b) Nustatytos mokėtinos sumos, neįskaitytos į šios dalies a punkte nurodytas sąskaitas dėl to, kad dar nebuvo išieškotos ir kad nebuvo pateikta jokia garantija, per a punkte nurodytą laikotarpį įrašomos į atskiras sąskaitas (paprastai vadinamas „B sąskaita“). Valstybės narės šią tvarką gali taikyti, jeigu nustatytos mokėtinos sumos, už kurias buvo pateikta garantija, buvo užginčytos ir kurios, išsprendus kilusius ginčus, gali būti pakeistos.“

- 17 Reglamento Nr. 1552/89 III antraštinėje dalyje „Nuosavų išteklių pervedimas“ esantis 9 straipsnyje nustatyta:

„1. 10 straipsnyje nustatyta tvarka kiekviena valstybė narė nuosavus išteklius sumoka į sąskaitą, Komisijos vardu atidarytą Ižde arba savo paskirtoje įstaigoje.

Ši sąskaita tvarkoma nemokamai.

2. Komisija perskaičiuoja į sąskaitą sumokėtas sumas ir įrašo į savo sąskaitas <...>.“

- 18 Pagal Reglamento Nr. 1552/89 toje pačioje III antraštinėje dalyje esančio 10 straipsnio 1 dalį:

„1. Pagal Sprendimo 88/376/EEB, Euratomas 2 straipsnio 3 dalį išskaičius 10 % surinkimo išlaidų, nuosavi ištekliai, nurodyti minėto sprendimo 2 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose, įtraukiami į Bendrijų biudžetą ne vėliau kaip pirmąją darbo dieną po devynioliktos antrojo mėnesio, einančio po mėnesio, per kurį pagal šio reglamento 2 straipsnį buvo nustatyta priklausanti mokėti suma, dienos.

Tačiau mokėtinos sumos, pagal šio reglamento 6 straipsnio 3 dalies b punktą nurodomos (B) sąskaitose, turi būti įskaitytos ne vėliau kaip pirmąją darbo dieną po devynioliktos antrojo mėnesio, einančio po mėnesio, per kurį buvo išieškotos priklausančios mokėti sumos, dienos.“

- 19 Pagal Reglamento Nr. 1552/89 taip pat toje pačioje III antraštinėje dalyje esantį 11 straipsnį:

„Už bet kokią pavėluotą įmokos įskaitymą į 9 straipsnio 1 dalyje nurodytą sąskaitą valstybė moka delspinigius, kurie yra dviem procentais didesni už palūkanų normą, tos valstybės narės pinigų rinkoje galiojančią trumpalaikių valstybinio finansavimo operacijų atlikimo dieną. Ši palūkanų norma padidinama 0,25 punkto už kiekvieną pavėluotą mėnesį. Padidinti delspinigiai taikomi visą vėlavimo laikotarpį.“

Ikiteisminė procedūra

- 20 Komisijos teigimu, jos darbuotojai, 1997 m. spalio 2 d. atlikę tyrimą Roterdamo muitinės direkcijoje (Nyderlandai), nustatė, kad Bendrijoms priklausanti nuosavų išteklių suma iš maito mokesčių buvo nustatoma pavėluotai. Tai buvo susiję su neįformintomis TIR knygelėmis, priimtomis nuo 1991 m. iki 1993 m., dėl kurių reikalavimą sumokėti Nyderlandų valdžios institucijos nusiuntė pavėluotai, nes 15 nustatytų atvejų minėti įspėjimai buvo nusiųsti vidutiniškai praėjus tik dvejimms su puse metų po šių knygelėlių įforminimo, nors valdžios institucijos buvo nustačiusios, jog minėtų knygelėlių atplėšiamasis lapas Nr. 2 nebuvo grąžintas į išvykimo muitinės įstaigą.
- 21 1997 m. gruodžio 18 d. laišku Komisija informavo Nyderlandų Karalystę apie savo išvadą, vėliau 1998 m. kovo 9 d. ir 2000 m. sausio 6 d. laiškais paprašė šios valstybės narės pervesti jai 267 682,43 NLG sumą kaip delspinigius pagal Reglamento Nr. 1552/89 11 straipsnį. Komisija tvirtina, kad apskaičiuodama delspinigius ji

rėmėsi ilgiausiu 15 mėnesių terminu nuo nagrinėjamų dokumentų patvirtinimo, per kurį už mokėjimą atsakingam asmeniui turi būti pranešta apie mokėtinas sumas, t. y. terminu, numatytu Įgyvendinimo reglamento 455 straipsnyje ir TIR konvencijos 11 straipsnyje.

22 1998 m. balandžio 15 d. ir 2000 m. kovo 7 d. atsakymuose Nyderlandų valdžios institucijos atmetė reikalavimą sumokėti delspinigius remdamosi tuo, kad šis reikalavimas nėra teisiškai pagrįstas ir kad pagal Reglamento Nr. 1552/89 3 straipsnio pirmąją pastraipą kai kurių bylų atžvilgiu, kurių viena prasidėjo dar 1986 metais, be kita ko, suėjo minėto reikalavimo pateikimo senaties terminas.

23 Kalbant apie Komisijos darbuotojų nurodytą tariamą vėlavimą, Nyderlandų valdžios institucijos tvirtina, kad joks teisinis pagrindas neleidžia išieškoti skolos iš TIR dokumento turėtojo, kol nebaigta tyrimo procedūra. Todėl įskaityti mokėtinas sumas galima tik pasibaigus šioms tyrimo procedūroms. Vadinasi, trijų mėnesių termino, numatyto TIR Konvencijos 11 straipsnio 2 dalyje, viršijimas laukiant tyrimo procedūros rezultatų, šių valdžios institucijų teigimu, negali būti laikomas pavėluotu įskaitymu, dėl kurio gali kilti reikalavimas sumokėti delspinigius.

24 Nesutikdama su Nyderlandų valdžios institucijų argumentais, 2002 m. spalio 18 d. Komisija Nyderlandų Karalystei nusiuntė oficialų pranešimą. Šiame laiške ji pateikė savo analizę, pagrįstą nuo 1991 m. iki 1993 m. taikytų Bendrijos teisės aktų nuostatomis, dėl vėlavimo pervesti nuosavus išteklius, dėl kurio kaltas ilgai trunkantis Nyderlandų valdžios institucijų neveikimas dėl šiame procese svarstomų TIR operacijų. Atsižvelgiant į tai, kad sudėtinga nustatyti konkrečią datą, nuo kurios reikia skaičiuoti delspinigius dėl TIR operacijų iki 1992 m., Komisija mano, kad delspinigių už šį laikotarpį nereikia mokėti, nes nėra nustatyta privalomo termino išieškoti nagrinėjamas sumas, tačiau bet kuriuo atveju Nyderlandų valdžios

institucijos nepadarė visko, ką reikėjo, kad apsaugotų finansinius Bendrijos interesus. Kalbant apie TIR operacijas nuo 1992 m. sausio 1 d., ši institucija prašo Nyderlandų valdžios institucijų pagal Reglamento Nr. 1552/89 11 straipsnį nedelsiant pervesti 110 239,17 euro delspinigių sumą.

- 25 Savo 2002 m. gruodžio 19 d. atsakyme Nyderlandų valdžios institucijos nepakeitė savo nuomonės.
- 26 2003 m. liepos 11 d. Komisija nusiuntė pagrįstą nuomonę, kurioje pakartojo argumentus, pateiktus oficialiame pranešime. Ji paragino Nyderlandų Karalystę per du mėnesius nuo šios pagrįstos nuomonės gavimo dienos imtis būtinų priemonių, kad į ją būtų tinkamai atsižvelgta. Šios valstybės narės vyriausybė atsakė į pagrįstą nuomonę 2003 m. rugsėjo 10 d. laišku, kuriame pakartojo pirmiau pateiktus argumentus.
- 27 Tokiomis aplinkybėmis Komisija nusprendė pareikšti šį ieškinį.

Dėl ieškinio

Dėl priimtimumo

Šalių argumentai

- 28 Nyderlandų vyriausybė tvirtina, kad ieškinys yra nepriimtinas. Ieškinys yra pareikštas praleidus terminą pagal Reglamento Nr. 1552/89 3 straipsnį, kuris įpareigoja

valstybes nares saugoti nuosavų išteklių nustatymą ir pateikimą pagrindžiančius dokumentus bent jau trejus kalendorinius metus, skaičiuojant nuo metų, už kuriuos tie dokumentai pateikiami, pabaigos. Iš to matyti, kad Komisija turi toki patį terminą valstybei narei pareikšti ieškinį ar pateikti skundą, kadangi priešingu atveju pastaroji neturėtų jokios galimybės apsiginti. Šiuo atveju kadangi nėra teisinio pagrindo šiam terminui pratęsti, nes tai numatyta tik tada, kai dėl tuo pačiu metu atlikto Komisijos tyrimo turėtų būti atliktas patikslinimas, Nyderlandų valdžios institucijos privalėjo saugoti pagrindžiančius dokumentus, susijusius su šioje procedūroje nurodytais laikotarpiais, vėliausiai iki 1997 m. pabaigos. Tai, kad Nyderlandų vyriausybė dar nebuvo sunaikinusi šių dokumentų, nieko nekeičia kalbant apie senaties termino taikymą.

29 Be to, Komisijos prašymas yra bet kuriuo atveju nepriimtinas dėl laikotarpio iki 1992 m. sausio 1 d., nes ji visiškai nėra suinteresuota pareikšti ieškinio dėl šio laikotarpio. Manydama, kad už šį laikotarpį nereikia mokėti jokių delspinigių, Komisija siekia, kad Teisingumo Teismas pripažintų, jog Nyderlandų valdžios institucijos per vėlai nustatė ir pervedė mokėtinus nuosavus išteklius. Toks prašymas turėtų būti pripažintas esant nepriimtinas, nes būsimas sprendimas negali pakeisti Nyderlandų Karalystės teisinės padėties.

30 Atsakydama į pirmąjį prieštaravimo dėl priimtimumo pagrindą Komisija nurodo, kad vienintelis Reglamento Nr. 1552/89 3 straipsnio tikslas yra nustatyti privalomą pagrindžiančių dokumentų saugojimą „bent jau“ trejus metus, ir šis straipsnis nenustato jokio senaties termino nuosavų išteklių išieškojimui. Net jei būtų pripažinta, kad minėtas 3 straipsnis turi būti aiškinamas kaip nustatantis senaties terminą, šioje byloje jis nebuvo suėjęs, nes jo metu Nyderlandų valdžios institucijos buvo informuotos apie vėlavimą. Iš tikrųjų Komisija šią informaciją Nyderlandų valdžios institucijoms pateikė 1997 m. gruodžio 18 d. laišku, nors Komisijos nusiųstas reikalavimas sumokėti delspinigius buvo susijęs su 1993 m. įformintomis knygelėmis, pagal kurias priklausančių išteklių nustatymas ir jų pervedimas įvyko

1994 ir 1995 metais. Pagal Reglamento Nr. 1552/89 3 straipsnį, pagrindžiantys dokumentai dėl nuosavų išteklių 1994 ir 1995 m. turėjo būti atitinkamai saugomi iki 1997 ir 1998 m. pabaigos. Be to, tame pačiame 3 straipsnyje nustatytas terminas gali būti pratęstas, jei reikia patikslinti atitinkamas nustatytas sumas. Todėl kadangi po Komisijos atlikto tyrimo paaiškėjo, kad tokių pataisymų reikia, negalima kalbėti apie senaties terminą.

- 31 Dėl antrojo prieštaravimo dėl priimtumo pagrindo Komisija mano, kad EB 226 straipsnio pažeidimo procedūros išskirtinumas būtent ir leidžia pripažinti, jog valstybė narė neįvykdė įsipareigojimų, nepakeičiant jos teisinės padėties.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 32 Kalbant apie pirmąjį prieštaravimo dėl priimtumo pagrindą, reikia pažymėti, kad, priešingai nei teigia Nyderlandų vyriausybė, Reglamento Nr. 1552/89 3 straipsnis nenumato senaties termino nuosaviems ištekliams išieškoti. Ši nuostata tiesiog siekia įpareigoti valstybes nares saugoti nuosavų išteklių nustatymą ir pateikimą pagrindžiančius dokumentus trumpiausią nustatytą terminą, kuris prireikus gali būti pratęstas tokiam laikotarpiui, kuris leistų atlikti patikslinimą ir jį patikrinti, kai po patikrinimo, kurį viena ar kartu su Komisija atliko nacionalinės administracijos valdžios institucija, paaiškėja, kad reikia atlikti šį patikslinimą. Žodžio junginio „bent jau“ vartojimas kalbant apie bent jau trejų metų terminą dokumentams saugoti pagrindžia tai, kad Bendrijos teisės aktų leidėjas neturėjo ketinimų nustatyti senaties terminą.

- 33 Be to, aišku, kad Nyderlandų valdžios institucijos nesunaikino pagrindžiančių dokumentų, susijusių su šioje procedūroje nurodytomis operacijomis, todėl Nyderlandų Karalystė negali teigti, jog buvo pažeista jo teisė į gynybą.
- 34 Todėl šis ieškinio pagrindas yra atmestinas.
- 35 Kalbant apie antrąjį prieštaravimo dėl priimtumo pagrindą, pagrįstą suinteresuotumo dėl įsipareigojimų neįvykdymo nustatymo kalbant apie laikotarpį iki 1992 m. sausio 1 d. nebuvimu, nes nereiškiamas reikalavimas sumokėti delspinigius, pakanka priminti, kad Bendrijos teisės norma nustatytos pareigos nesilaikymas savaime yra įsipareigojimų neįvykdymas (žr., be kita ko, 2003 m. birželio 12 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją*, C-363/00, Rink. p. I-5767, 47 punktą).
- 36 Kadangi šis pagrindas taip pat yra netinkamai pagrįstas, reikia jį atmesti ir pripažinti, visas ieškinys yra priimtinas.

Dėl esmės

Šalių argumentai

- 37 Komisija pažymi, kad valstybės narės turi rūpestingai išieškoti Bendrijos nuosavus išteklius ir nedelsdamos juos jai pervesti. Įgyvendinant TIR konvenciją tai reiškia, kad valstybė narė turi nustatyti, kuo greičiau po TIR knygelės įforminimo, ar

atliekant pagal ją atliktą vežimą buvo padaryta pažeidimų. Jeigu tai nustatoma, apie tai ji turi informuoti naudotoją, o pasibaigus terminui, per kurį jis gali pateikti įrodymus, kad vežimas atliktas be pažeidimų ar kad pažeidimas padarytas kitur, valstybė narė turi išieškoti atitinkamas sumas.

- 38 Komisija pabrėžia, kad šioje procedūroje ji išskiria laikotarpį iki 1992 m. sausio 1 d. ir laikotarpį po šios datos iki 1994 m., atsižvelgiant į tai, kad per visą nurodytą laikotarpį buvo taikomas TIR konvencijos 11 straipsnis. Kalbant apie laikotarpį iki 1992 m. sausio 1 d., Komisija Nyderlandų vyriausybės nereikalauja sumokėti delspinigių. Iš tikrųjų, Komisijos manymu, iki tos datos buvo taikomas tik TIR konvencijos 11 straipsnis ir nebuvo įmanoma nurodyti tikslios datos, iki kurios kompetentingos valdžios institucijos turėjo pervesti sumas, nes TIR konvencija, kuri yra susijusi ne su šios procedūros naudotoju, o su garantuojančiąja asociacija, nenumato termino, per kurį procedūra besinaudojančiam asmeniui turi būti pranešta apie pažeidimą, arba tokį terminą, per kurį pastarasis galėtų pateikti įrodymus, kad pažeidimas padarytas kitur ar net kad jo visai nebuvo. Bet Nyderlandų valdžios institucijos nepakankamai dėmesingai rūpinosi Bendrijos finansinių interesų apsauga. Nors valstybės narės privalo su deramu rūpestingumu imtis visų būtinų priemonių, kad būtų greitai nustatytos Bendrijos nuosaviems ištekliams priklausančios sumos. Jeigu per artimiausias dienas po numatytos tranzito operacijos atplėšiamasis lapas Nr. 2 nepasiekia TIR knygelės įforminimo įstaigos, atitinkamos valdžios institucijos laiku turi imtis tinkamų priemonių Bendrijos finansiniams interesams apsaugoti. Šiame procese nagrinėjamu atveju reikalavimai sumokėti buvo išsiųsti nuo TIR knygelės įforminimo praėjus nuo dvejų metų ir keturių mėnesių iki dvejų metų ir dešimties mėnesių laikotarpiui. Toks terminas neatitinka deramo rūpestingumo reikalavimo.

- 39 Tačiau dėl laikotarpio nuo 1992 m. sausio 1 d. iki 1993 m. gruodžio 31 d. Komisija pastebi, kad Reglamento Nr. 719/91 10 straipsnis ir Reglamento

Nr. 1593/91 2 straipsnis kartu su TIR konvencijos 11 straipsniu numato konkrečius terminus, per kuriuos valstybės narės turi imtis būtinų priemonių pažeidimui nustatyti. Kuomet prasideda „nustatytinas terminas“, per kurį pagal Reglamento Nr. 719/91 10 straipsnio 3 dalį turi būti pateikti įrodymai, kad operacija atlikta be pažeidimų, ar vietą, kurioje padarytas pažeidimas, ir kokia jo taikymo sritis, galima numanyti iš Reglamento Nr. 1593/91 2 straipsnio, skaitomo kartu su TIR konvencijos 11 straipsniu.

- 40 Komisijos nuomone, iš šių nuostatų matyti, kad jei išvykimo muitinės įstaiga per nustatytą terminą (pagrįstoje nuomonėje nustatytas ne ilgesnis kaip vieno mėnesio terminas) negauna TIR knygelės atplėšiamojo lapo Nr. 2 arba bet kurio kito išvežimo muitinės įstaigos dokumento, ji apie tai procedūros naudotoją ir garantuojančiąją asociaciją turi informuoti per vienerius metus, skaičiuojant nuo knygelės įforminimo, arba dvejus metus, kai TIR knygelės įforminimo patvirtinimas buvo gautas netinkamu arba apgaulės būdu. Suinteresuotasis asmuo turi tris mėnesius pateikti įrodymams apie pažeidimo nebuvimą arba apie vietą, kurioje jis iš tikrųjų padarytas. Nesant šių įrodymų, pažeidimas laikomas padarytu valstybėje narėje, kurioje yra išvykimo muitinės įstaiga, ir ši valstybė turi išieškoti skolą muitinei.
- 41 Komisijos manymu, valstybėms narėms palikta galimybė atlikti išieškojimą ne per įmanomą trumpiausią laiką, numatytą TIR konvencijos 11 straipsnio 2 dalyje, bet vėliau, prieš pasibaigiant galutiniam dvejų metų terminui, kurį numato minėta nuostata, yra taikoma tik santykiuose tarp šios valstybės valdžios institucijų ir už mokėjimą atsakingo asmens. Pagal Bendrijų nuosavų išteklių sistemą pranešimas mokėtojiui turi būti pateiktas, vos tik nustatoma jo tapatybė ir nustatoma skolos suma, o tai yra momentas, sutampantis su momentu, per kurį atitinkamos valdžios institucijos gali išieškoti skolą pagal taikytinus Bendrijos teisės aktus. Bendrijos teisės aktų leidėjas akivaizdžiai siekė sukurti sistemą, leidžiančią pateikti teisinius TIR operacijos pažeidimo įrodymus jau nuo tada, kai nustatomas pirmas tokio pažeidimo požymis.

- 42 Komisija priduria, kad, pagal Reglamento Nr. 1552/89 2 straipsnio 1 dalį, mokėtina Bendrijoms priklausanti nurodytų nuosavų išteklių suma nustatoma iš karto, kai kompetentingos valstybės narės institucijos praneša skolininkui apie mokėtinus mokesčius. Pranešimas pateikiamas iš karto, kai nustatomas skolininkas ir kompetentingos administracijos institucijos gali apskaičiuoti mokesčio dydį, laikydamosi visų šioje srityje taikomų Bendrijos teisės nuostatų. Kadangi iš pirmiau pateiktų samprotavimų matyti, jog kompetentingos valdžios institucijos vėliausiai po vienerių metų ir trijų mėnesių po TIR knygių įforminimo gali pradėti skolos išieškojimą ir kad už mokėjimą atsakingas asmuo bei sumos dydis turi būti žinomi vėliausiai tą dieną, kai pasibaigia šis terminas, Reglamento Nr. 1552/89 2 straipsnio 1 dalyje numatytas reikalavimas turi būti pateiktas vėliausiai per 15 mėnesių nuo knygelės įforminimo. Pasibaigus šiam terminui Bendrijos teisė į atitinkamus nuosavus išteklius turi būti pripažinta nustatyta.
- 43 Komisijos teigimu, valstybės narės turi įskaityti nustatytas sumas į bendrą Komisijos sąskaitą ne vėliau kaip pirmąją darbo dieną po devynioliktos antrojo mėnesio, einančio po mėnesio, per kurį buvo nustatyta Reglamento Nr. 1552/89 2 straipsnio 1 dalyje nurodyta nuosavų išteklių suma, dienos, kai, kaip šioje byloje nagrinėjamu atveju, atitinkama valstybė narė neturi atskiros sąskaitos (B sąskaita) to paties reglamento 6 straipsnio 2 dalies b punkto prasme. Nuosavi ištekliai turi būti įskaityti ne vėliau kaip tą pačią darbo dieną (Reglamento Nr. 1552/89 10 straipsnis), todėl šiuo atveju taip pat atsirado pareiga sumokėti delspinigius pagal to paties reglamento 11 straipsnį, nes Nyderlandų valdžios institucijos pavėluotai pervedė Komisijai aptariamus nuosavus išteklius, nes jos šias sumas išieškojo tik po ilgiausio 15 mėnesių termino pabaigos praėjus vidutiniškai vieneriems metams.
- 44 Nyderlandų vyriausybė tvirtina, kad, kalbant apie laikotarpį iki 1992 m., buvo taikomas tik TIR konvencijos 11 straipsnis ir kad šioje nuostatoje nėra jokio termino, per kurį valstybės narės turi išieškoti skolą muitinei. Komisija nepatikslinka, ką ji turi omenyje kalbėdama apie „rūpestingumo“ sąvoką, ir nepatikslinka tariamo įsipareigojimų neįvykdymo bei jo neįrodymo. Be to, nėra jokio teisinio pagrindo skolai išieškoti,

kol nesibaigė tyrimo procedūra, kuri leistų daryti išvadą apie padarytą pažeidimą ar nusižengimą. Tam tikrais atvejais gali pagrįstai praeiti daugiau nei dveji metai nuo TIR knygelės įforminimo ir reikalavimo sumokėti išsiuntimo.

- 45 Kalbant apie laikotarpį nuo 1992 m. sausio 1 d. iki 1993 m. gruodžio 31 d., ši vyriausybė nurodo, kad praktiškai neįmanoma laikytis terminų, kurie, Komisijos teigimu, turi būti taikomi, jau nekalbant apie tai, kad jie nėra skirti reglamentuoti muitinės ir šios institucijos santykius, o tik santykius su asmenimis. Kaip numato Reglamento Nr. 1552/89 2 straipsnio 1 dalis, valstybių narių valdžios institucijos neprivalo įskaityti mokėtinų sumų ir atlikti išieškojimų prieš pasibaigiant tyrimo procedūrai (tai yra išieškojimo procedūra *a posteriori*). Iki to momento atitinkama valstybė narė negali konstatuoti pažeidimo vietos, kurioje jis padarytas, muitinės skolos atsiradimo, atsakingos valstybės ir sumos dydžio. Iš to, kad nebuvo gautas išplėšiamasis lapas Nr. 2, daugiausiai galima daryti prielaidą, jog buvo padarytas pažeidimas, o galimybė išieškoti skolą gali atsirasti tik tada, kai nustatytas pažeidimas bei jo padarymo vieta.

- 46 Be to, Nyderlandų vyriausybės teigimu, Reglamento Nr. 1593/91 2 straipsnio 1 dalis, skaitoma kartu su TIR konvencijos 11 straipsniu, nurodo, kad TIR knygelės turėtojui turi būti suteikti bent jau trys mėnesiai ir daugiausia dveji metai įrodymams, kad pervežimas atliktas be pažeidimų, pateikti. Trumpiausią terminą, numatytą TIR konvencijos 11 straipsnio 2 dalyje, Komisija klaidingai paverčia ilgiausiu. Ne tik knygelės turėtojas turi turėti galimybę pateikti reikalaujamą įrodymą, bet taip pat ir atitinkama valstybė narė turi turėti pakankamai laiko, kad įvertintų pateikto įrodymo įrodomąją galią.

47 Jeigu Komisijos nuomonė būtų patvirtinta, Nyderlandų vyriausybė norėtų nurodyti išskirtines aplinkybes, įvykusias nagrinėjamu laikotarpiu, t. y. sunkumus, susijusius su tinkamu TIR sistemos taikymu.

48 Kalbant apie Reglamento Nr. 1552/89 10 ir 11 straipsnių aiškinimą, ši vyriausybė tvirtina, kad iš esmės pasibaigus trijų mėnesių laikotarpiui visos aplinkybės nėra žinomos, todėl pareiga sumokėti skolą tuo momentu negali atsirasti. Todėl taip pat negali būti pareigos nusiūsti reikalavimą už mokesčio mokėjimą atsakingam asmeniui. Ši vyriausybė teigia, kad nebuvo nei skolos muitinei pavėluoto įskaitymo į Komisijos sąskaitą, nei dėl to – vėlavimo pervesti nuosavus išteklius Komisijai, todėl ir nekyla klausimas apie pagal to paties reglamento 11 straipsnį mokėtinus delspinigius.

Teisingumo Teismo vertinimas

49 Pirmiausia reikia išnagrinėti pirmąjį Komisijos kaltinimą, kiek jis susijęs su laikotarpiu, per kurį buvo taikomos specifinės Reglamentų Nr. 719/91 ir Nr. 1593/91 nuostatos muitinės skolos išieškojimo srityje.

— Dėl TIR knygelių, įformintų nuo 1992 m. sausio 1 d. ir 1993 m. gruodžio 31 dienos

- 50 Pagal Reglamento Nr. 719/91 10 straipsnio 2 dalį, jeigu nustatoma, kad tam tikroje valstybėje narėje buvo padarytas transporto operacijos, kuri buvo atliekama su TIR knygele, arba su ja susijęs pažeidimas arba nusižengimas, ta valstybė narė išieško mokėtinus muitus ir kitus privalomuosius mokėjimus vadovaudamasi Bendrijos arba nacionalinėmis nuostatomis, be to, tai nekliudo iškelti baudžiamąsias bylas. Tokiu atveju pagal Reglamento Nr. 1593/91 2 straipsnio 1 dalį muitinė per laikotarpį, nustatytą TIR konvencijos 11 straipsnio 1 dalyje, t. y. neiforminimo atveju, per vienerius metus nuo šios muitinės TIR knygelės priėmimo informuoja apie tai TIR knygelės turėtoją ir garantuojančiąją asociaciją, o šis terminas yra pratęsiamas iki dvejų metų, jei įforminimo patvirtinimas buvo gautas netinkamu ar apgaulės būdu.
- 51 Pagal TIR konvencijos 11 straipsnio 2 dalį, reikalavimas sumokėti garantuojančiajai asociacijai gali būti pateikiamas ne anksčiau kaip po trijų mėnesių nuo tos dienos, kai šiai asociacijai pranešama, kad TIR knygelė nebuvo įforminta arba kad įforminimo patvirtinimas buvo gautas netinkamu ar apgaulės būdu, ir ne vėliau kaip per dvejus metus nuo tos dienos, tačiau tais atvejais, kurie per pirmiau minėtą dvejų metų laikotarpį tampa teismo nagrinėjimo objektais, mokėjimo reikalavimas pateikiamas per vienerius metus nuo tos dienos, kai teismo sprendimas tampa vykdytinas.
- 52 Skaitant minėtas nuostatas kartu, matyti, kad neiforminimo atveju reikalavimas sumokėti skolą muitinei iš esmės turi būti pateiktas per trejus metus nuo tos dienos, kai buvo priimta TIR knygelė, o kai įforminimo patvirtinimas buvo gautas apgaulės būdu, šis terminas pratęsiamas iki ketverių metų.

- 53 TIR konvencijos 8 straipsnio 7 dalis nustato, kad kompetentingos institucijos, prieš pateikdamos reikalavimą garantuojančiai asociacijai, pirmiausia reikalauja, jei įmanoma, kad jas sumokėtų tiesiogiai už jų mokėjimą atsakingas asmuo. Be to, iš Reglamento Nr. 719/91 10 straipsnio 3 dalies ir Reglamento Nr. 1593/91 2 straipsnio 2 dalies, kuriose nedaroma skirtumo tarp TIR knygelės turėtojo ir garantuojančiosios asociacijos, kiek tai susiję su galimybe pateikti įrodymus, kad operacija, vykdyta gabenant prekes su TIR knygele, buvo atlikta be pažeidimų, aišku, kad minėti trejų iki ketverių metų terminai taikomi tiek knygelės turėtojui, tiek garantuojančiai asociacijai (žr. šiuo klausimu dėl Įgyvendinimo reglamento 454 ir 455 straipsnių, be kita ko, 2000 m. kovo 23 d. Sprendimo *Met-Trans ir Sagpol*, C-310/98 ir C-406/98, Rink. p. I-1797, 49 punktą).
- 54 Vis dėlto reikia patikslinti, jog kadangi Reglamento Nr. 1593/91 2 straipsnio 1 dalies tikslas yra užtikrinti vienodą ir rūpestingą nuostatų, reglamentuojančių skolos muitinei išieškojimą, taikymą, siekiant greito ir veiksmingo Bendrijų nuosavų išteklių pervedimo (pagal analogiją žr. 2005 m. balandžio 14 d. Sprendimo *Komisija prieš Nyderlandus*, C-460/01, Rink. p. I-2613, 60, 63, 69 ir 70 punktus), pranešimas apie pažeidimą ar nusižengimą bet kuriuo atveju turi būti pateiktas kuo greičiau, t. y. iš karto muitinei sužinojus apie minėtą pažeidimą ar nusižengimą, taigi tam tikrais atvejais, kaip ir šioje byloje, dar iki baigiantis TIR konvencijos 11 straipsnio 1 dalyje numatytiems ilgiausiems terminams, atitinkamai vienerių metų ir dvejų metų – sukčiavimo atveju.
- 55 Dėl tokių pačių priežasčių reikalavimas sumokėti TIR konvencijos 11 straipsnio 2 dalies prasme turi būti išsiųstas iškart, kai tik muitinė gali tai padaryti, taigi tam tikrais atvejais, kaip, pavyzdžiui, ir šioje byloje, reikalavimas sumokėti turi būti išsiųstas prieš baigiantis dvejų metų terminui, skaičiuojamam nuo pranešimo suinteresuotiesiems asmenims apie pažeidimą arba nusižengimą.

- 56 Šiuo atveju aišku, kad ginčijami reikalavimai sumokėti buvo išsiųsti praėjus mažiau nei trejiems metams po TIR knygelių įforminimo, taigi prieš pasibaigiant ilgiausiam trejų metų terminui, skaičiuojamam nuo šio įforminimo. Be to, kalbant apie TIR knygelėse, kurios įformintos 1992 m. ir 1993 m., nurodytas bei su šiomis procedūromis susijusias operacijas, Komisija neįrodo, kad reikalavimas sumokėti nebuvo pateiktas kuo greičiau, t. y. kai tik muitinė galėjo imtis veiksmų.
- 57 Kadangi Komisija siekia pripažinti ne įsipareigojimų neįvykdymą pagal Reglamentų Nr. 719/91 ir Nr. 1593/91 nuostatas, o Reglamento Nr. 1552/89 2, 6, 9, 10 ir 11 straipsnių pažeidimą, dar reikia patikrinti, ar Nyderlandų Karalystė kokiais nors veiksmais pažeidė šias nuostatas.
- 58 Pagal Reglamento Nr. 1552/89 2 straipsnio 1 dalį mokėtina nurodytų Bendrijoms priklausanti nuosavų išteklių suma nustatoma „iš karto, kai“ kompetentingos institucijos praneša skolininkui apie mokėtinus mokesčius, o pranešimas pateikiamas iš karto, kai nustatomas skolininkas ir kompetentingos administracijos institucijos gali apskaičiuoti mokesčio dydį, laikydamosi visų šioje srityje taikomų Bendrijos teisės nuostatų (žr., be kita ko, minėto sprendimo *Komisija prieš Nyderlandus* 85 punktą), t. y. šiuo atveju 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, p. 1, toliau – muitinės kodeksas), Reglamentų Nr. 719/91 ir Nr. 1593/91, taip pat TIR konvencijos. Todėl reikalavimas sumokėti, taikant TIR konvencijos 11 straipsnio 2 dalį, turi būti laikomas pranešimu Reglamento Nr. 1552/89 2 straipsnio prasme.
- 59 Kaip Teisingumo Teismas nurodė 2005 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Komisija prieš Daniją* (C-392/02, Rink. p. I-9811) 59 punkte, iš muitinės kodekso 217, 218 ir 221 straipsnių matyti, kad minėtos sąlygos yra įvykdytos, jei muitinė turi būtina informaciją ir todėl gali apskaičiuoti mokėtinas skolas muitinei ir nustatyti skolininką (šiuo klausimu žr. 2005 m. balandžio 14 d. minėto sprendimo *Komisija*

prieš Nyderlandus 71 punktą ir 2005 m. balandžio 14 d. Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, C-104/02, Rink. p. I-2689, 80 punktą). Valstybės narės negali nenustatinėti skolų, net jei jos jas ginčija, nes priešingu atveju būtų pripažinta, kad Bendrijos finansinė pusiausvyrą buvo sutrikdyta dėl valstybės narės elgesio (minėto sprendimo *Komisija prieš Daniją* 60 punktas).

- 60 Reglamento Nr. 1552/89 6 straipsnio 1 dalis nustato, kad valstybės narės turi atidaryti nuosavų išteklių sąskaitas Ižde arba jų paskirtoje įstaigoje. Taikant šio straipsnio 2 dalies a ir b punktus, valstybės narės privalo įskaityti nustatytas sumas „pagal (to paties reglamento) 2 straipsnį“ ne vėliau kaip pirmąją darbo dieną po devynioliktos antrojo mėnesio, einančio po mėnesio, per kurį buvo nustatyta nuosavų išteklių suma, dienos į „A sąskaitą“ arba, kai tenkinamos tam tikros sąlygos, į „B sąskaitą“.
- 61 Todėl valstybės narės privalo nustatyti Bendrijai priklausančią nuosavų išteklių sumą iš karto, kai muitinė gali apskaičiuoti mokėtinas skolas muitinei ir nustatyti skolininką (minėto sprendimo *Komisija prieš Daniją* 61 punktas), ir todėl įskaityti šias sumas į sąskaitas pagal Reglamento Nr. 1552/89 6 straipsnį.
- 62 Šioje byloje Nyderlandų valdžios institucijos kaltinamos ne tuo, kad neįskaitė muitinės skolos iš karto po to, kai ji buvo nustatyta, bet tuo, kad nagrinėjamas sumas nustatė ir apie jas pranešė pavėluotai, o tai yra kaltinimas, kuris, atsižvelgiant į pirmiau pateiktus samprotavimus, turi būti atmestas. Šiomis aplinkybėmis Komisija neįrodo, kad įskaitymas atliktas pavėluotai.

- 63 Reglamento Nr. 1552/89 9 straipsnio 1 dalis nustato, kad pervesdama nuosavus išteklius kiekviena valstybė narė nuosavus išteklius sumoka į Komisijos vardu atidarytą sąskaitą šio reglamento 10 straipsnyje nustatyta tvarka. Pagal pastarosios nuostatos 1 dalį išskaičius surinkimo išlaidas, nuosavi ištekliai įskaitomi į Bendrijų biudžetą ne vėliau kaip pirmąją darbo dieną po devynioliktos antrojo mėnesio, einančio po mėnesio, per kurį pagal minėto reglamento 2 straipsnį buvo nustatyta priklausanti mokėti suma, dienos, išskyrus pagal to paties reglamento 6 straipsnio 3 dalies b punktą į „B sąskaitą“ įskaitytas sumas, kurios turi būti įskaitytos ne vėliau kaip pirmąją darbo dieną po devynioliktos antrojo mėnesio, einančio po mėnesio, per kurį jos buvo išieškotos, dienos.
- 64 Yra aišku, kad per ginčijamą laikotarpį Nyderlandų valdžios institucijos nevykdė „B sąskaitos“ apskaitos, nors taip pat netvirtinama, kad šios valdžios institucijos nepervedė į Komisijos sąskaitą ginčijamų sumų per Reglamento Nr. 1552/89 10 straipsnyje numatytą laikotarpį skaičiuojant nuo sumų apskaičiavimo.
- 65 Tokiomis aplinkybėmis taip pat nekyla pareiga mokėti delspinigius pagal Reglamento Nr. 1552/89 11 straipsnį.
- 66 Todėl Komisijos kaltinimas dėl 1992 m. ir 1993 m. įformintų TIR knygelių turi būti atmestas.

— Dėl 1991 m. įformintų TIR knygelių

- 67 Kalbant apie 1991 m., t. y. iki 1992 m. sausio 1 d., įformintas TIR knygeles, Komisija nurodo, kad buvo taikomas tik TIR konvencijos 11 straipsnis ir kad nebuvo galima nurodyti tikslios datos, kada kompetentingos institucijos turėjo išieškoti skolą. Tačiau Nyderlandų valdžios institucijos nepakankamai dėmesingai rūpinosi Bendrijos finansinių interesų apsauga. Jeigu per artimiausias dienas po to, kai pasibaigė numatyta tranzito operacija, nei TIR knygelės išplėšiamasis lapas Nr. 2, nei joks kitas dokumentas nepasiekė knygelės įforminimo įstaigos, atitinkamos valdžios institucijos per naudingą laikotarpį turėjo imtis tinkamų priemonių Bendrijos finansiniams interesams apsaugoti. Šiame procese nagrinėjamu atveju reikalavimas sumokėti buvo išsiųstas nuo TIR knygelės įforminimo praėjus laikotarpiui nuo dvejų metų ir keturių mėnesių iki dvejų metų ir dešimties mėnesių. Toks terminas neatitinka deramo rūpestingumo reikalavimo.
- 68 Kaip buvo pažymėta šio sprendimo 54 punkte, valstybės narės privalo užtikrinti greitą ir veiksmingą Bendrijų nuosavų išteklių pervedimą. Tačiau Komisija neįrodo, kad Nyderlandų vyriausybė su deramu rūpestingumu nesiėmė visų reikalingų priemonių, kad būtų greitai nustatytos nuosaviems ištekliams priklausančios sumos, įtarus, kad padaryti pažeidimai susiję su vežimu naudojant iki 1992 m. sausio 1 d. įformintas ir šiame procese nurodytas TIR knygeles. Iš tikrųjų Komisija apsiribojo bendru teiginiu, kad reikalavimo sumokėti išsiuntimas praėjus vidutiniškai dvejiems su puse metų po TIR knygelės įforminimo yra nesuderinamas su reikiamu dėmesiu, kurį reikia skirti Bendrijos finansiniams interesams apsaugoti.
- 69 Todėl Reglamento Nr. 1552/89 2, 6, 9, 10 11 straipsnių pažeidimu pagrįstas kaltinimas, kiek jis susijęs su 1991 m. įformintomis TIR knygelėmis, turi būti

atmestas dėl tokių pačių priežasčių, kaip ir kaltinimas, susijęs su po 1992 m. įformintomis TIR knygelėmis, o dėl to turi būti atmestas visas ieškinys.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- ⁷⁰ Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Nyderlandų Karalystė prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas ir Komisija pralaimėjo bylą, pastaroji turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.